

ŠODIEN — ZINĪBU BIEDRĪBAS RAJONA KONFERENCE

Apbalvojumi labākajiem

Par labu darbu apbalvoti Zinību biedrības Preiļu rajona organizācijas ūdens biedri:
AR ZINĪBU BIEDRĪBAS REPUBLIKĀNIS-KĀS VALDES GODA RAKSTU
 Vilhelma Jakimova, jaunatnes komisijas priekšsēdētāja.
 Irēna Menšikova, Aizkalnes ciema pirmorganizācijas priekšsēdētāja.
 Galina Skutele, rajona agrorūpniecīkās apvienības pirmorganizācijas priekšsēdētāja.
 Kazimira Morāne, rajona centrālās slimnīcas pirmorganizācijas priekšsēdētāja.
 Valentina Nazarova, Preiļu kooperatīvās profesionālās tehniskās vidusskolas pirmorganizācijas priekšsēdētāja;

AR KRŪSU NOZIMI «PAR ILGGADIGU DARBU»

Vjačeslavs Morozs, lektors Līvānu 2. vidusskolas pirmorganizācijā.

Atis Sedvalds, lektors Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpniecības pirmorganizācijā.

Marta Karčevska, Niedru astongadīgās skolas pirmorganizācijas priekšsēdētāja;

AR VISSAVIENĪBAS ZINĪBU BIEDRĪBAS PATEICIBAS RAKSTU

Marija Volkova, pedagoģijas un psiholoģijas sekcijas priekšsēdētāja.

Jevgenija Reinbaha, Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpniecības pirmorganizācijas priekšsēdētāja.

Pārkātošanos: — visiem un visur!

LAI VĀRDIEM SEKO DARBI

Lektora darbs un tā galarezultāts... Par šīs sakarības iestenošanos šodien ir jādomā pirmām kārtām.

Sis galarezultāts nepalieki auditorijas sienās vien. Nē! Tas iemesojas veikumā saimniecību druvās un fermās, rūpniču cehos.

Rajona agrorūpniecīkās apvienības speciālisti bieži dodas uz kolhoziem un sovhoziem. Saņemam daudz pieprasījumu nolasīt lekcijas par jautājumiem, kas konkrētā brīdī visvairāk interesē lauksaimniekus. Piemēram, kā pareizi pielietot intensīvo tehnoloģiju graudkopībā. Un, lūk, par šo tēmu vien atskaites periodā nolasitas vairāk nekā divdesmit lekcijas.

Katrā šajā sarunā mēs cenšamies pārliecīnāt klausītājus, ka galvenais intensīvās tehnoloģijas iestenošanā ir kvalitatīva agrotehnika un zemes auglības celšana — organiskie mēslī ir prasmīgi jāuzkrāj un pietiekamā vairumā jāiestrādā augsnē. Diemžēl šīs padomi netiek iestenoti. Piemēram, rajonā hektārs tūruma sanem 'vidēji 11 tonnas organiskā mēslojuma. Maz. Daudzus laukus savā pārziņā nēmušas cūkpienes...

Rodas jautājums: kāpēc mūsu lekcijām tik necīga atdeve? Tārū atbildēt nav tik vienkārši. Pabiju vairākās lekcijās, 14 uzstāšanās konceptētu un recenzēju. Un nācās izdarīt negaidītu secinājumu.

Vairums lekciju, kuras nolasīja rajona agrorūpniecīkās apvienības speciālisti, nav saistītas ar konkrētas saimniecības dzīvi. Lektori klausītājiem dod teorētiskās zināšanas. Un tikai. Bet turpat līdzās esošs, nezālēm aizaudzis lauks netiek izmantots par uzkates līdzekli un argumentu domai. Tātad lektors vienkārši

māca, nevis cenšas iedarboties uz realitāti.

Turpinot tikko izsacīto domu, atgādināšu, ka dažus gadus atpakaļ rajona agrorūpniecīkājai apvienībai nevedās profesionālās orientācijas darbs. Uz lauksaimnieku augstākajām un vidējām specializētājām mācību iestādēm nenosūtīja plānoto skaitu jauniešu. Nebija istas saiknes, ar rajona vispārizglītojošajām skolām. Kaut arī lekciju un pārrunu skaits bija liels, tomēr rezultāti izpalika. Un rajona agrorūpniecīkās apvienības lektoriem nācās savu darbu no pieletni pārskatīt.

Pirmai, vairāk lekciju un sarunu bija tieši par profesijas izvēles jautājumiem, par lauksaimnieka darbu vispār.

Otrkārt, šī darba novērtējums bija atkarīgs no konkrētā rezultāta, tātad tika iestenoti noteiktī organizatoriskie pasākumi. Piemēram, tika izsludināts konkursa klašu audzinātājiem — par vislabāk veikto profesionālās orientācijas darbu. Katru gadu rajona agrorūpniecīkā apvienība organizē braucienu uz Latvijas Lauksaimniecības akadēmiju. (Šajā braucienā skolu jaunieši iepazīstās ar lauksaimniecības specialitātēm, ar augstskolu.)

Nostiprinās saikne ar skolu. Piemēram, bioloģijas skolotāji daži mūs aicina atbrukt un nolasīt lekcijas par novitātēm zemkopībā un lopkopībā. Pieprasījums nodrošināt šāda saturā lekcijas sanemam gandrīz no višām rajona skolām.

Ja vārdiem seko darbi, tad ir pamats gandarijumam. Salīdzināsim skaitus: 1982. gadā no mūsu rajona LLA iestājās 13 jaunieši, dažādās vidējās speciālās lauksaimniecības mācību iestādēs — apmēram 70; šogad šie skaiti ir (attiecīgi) vairāk nekā

30 un vairāk par 100 (nemeta vērā jauniešu vēlēšanās strādāt lauksaimniecībā).

Minēšu vēl vienu piemēru. Mūsu rajonā strādā daudz darba pirmrindnieku: ir laukkopības brigādes, kur graudu raža ir 40 un vairāk centru no hektāra, ir fermas, kur gadā no govs iegūst 5 000 un vairāk kilogramu piena. Kā visiem zināms, mēs protam strādāt. Bet — val mēs vienmēr un visur protam un grībam arī saskatīt, kā šie panākumi gūti, kādas darba formas un metodes liek lietā mūsu pirmrindnieki. Kur saknes augsti rezultātiem?

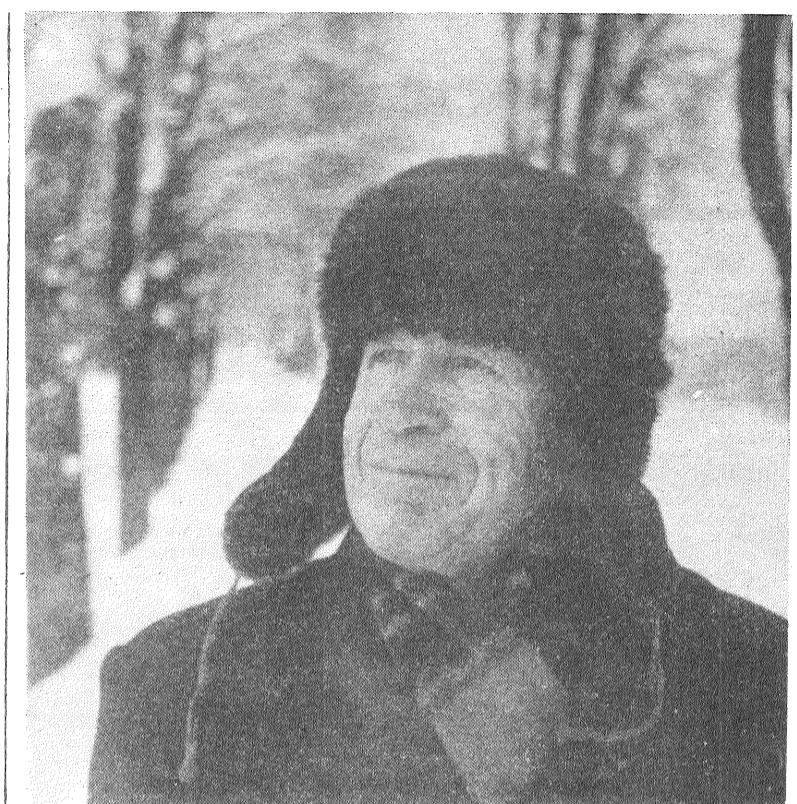
Diemžēl mēs tālāk par rajona vidējo rādītāju neskaitāmies. Par labāko un popularizējamo neinteresējamies.

Un, lūk, tieši šajā stārīnā nolasīts niecīgs skaits lekciju. Protams, galvenokārt tas izskaidrojams ar to, ka rajona agrorūpniecīkā apvienības pirmrindas pieredzes popularizēšanas kabinets strādā vāji. Taču to vada mūsu pirmorganizācijas lektore V. Rutkovska, tāpēc dala vairākas par neizdarīto jāuzņemas mums visiem.

Gribu izsacīt cerību, ka tuvā nākotnē situācija uzlabosies: pirmrindas pieredzes popularizēšanas kabinetam tagad būs speciālās telpas, kur varēs uzkrāt un izstādīt materiālus (par mūsu rajonu un republiku, kaimiņu republikām utt.). Galvenais ir parākt, lai jaunais kabinetis klūtu par metodisko un informācijas centru visiem lektoriem, kuri izklāsta lauksaimniecības tēmas.

Nobeigumā jāuzsver, ka mūsu uzdevums ir panākt, lai katram vārdam būtu reāls segums.

G. SKUTELE,
Zinību biedrības raiona agrorūpniecīkā apvienības pirmorganizācijas priekšsēdētāja

KARA VĪRS — VIENMĒR IERINDĀ

Sos vārdus ar pilnām tiesībām varam sacīt par komunistu Pjotru Vovku.

Liela Tēvijas kara dalībnieks, līdz 1953. gadam vēl Valkājīs padomju virsnieka ķineli, apbalvots ar Sarkanā Zvaigznes ordeni un sešām medaļām. Isi biogrāfijas dati, bet — cik daudz aiz katras dienas, aiz katras mīkla bijis varonības, izturības, pārliecības.

Daudzvēldīga ir P. Vovka darba dzīve: strādnieks, komjūnatnes rajona komitejas darbinieks, partijas rajona komitejas darbinieks. Tagad P. Vovks ir pensija, taču bez darba nespēj dzīvot — viņš ir civilās aizsardzības štāba priekšnieks.

Ipaši ilga un nozīmīga ir bijusi P. Vovka darbība Zinību biedrībā. Tās rīndās viņš iekļāvās 1965. gadā. Un pamazām izveidojās par vienu no kvalifikētākajiem lektoriem rajonā.

Zinību biedrības rajona organizācijā P. Vovks ienēmis atbildīgus posteņus: vadījis starptautisko jautājumu propagandas metodisko sekciju, bijis allaž pirms militāri patriotisko tēmu izklāstīšanā un popularizēšanā, neno-

gurdināms darbojies rajona organizācijas valdē.

Par starptautiskajiem jautājumiem P. Vovks referējis Raiņa, Suvorova kolhozos, «Vārkavā», sovhozos «Rudzāti», «Rušona», «Aglona», rūpniecības uzņēmumos, iestādēs. Visas adreses nosaukti. Rajona skolās visbiežāk iznāk saruna par vīrišķību, par Dzimtenes milstību, par kara ceļos piederēto. Taisnība, nav viegli atcerēties zaudētos biedrus, it kā izjust vēlreiz visas ciešanas. Taču šodienas jaunatnei ir jāzina par karu viss. Jāzina, lai aizstāvētu mieru vīrs zemes, tautu nākotni.

Par aktīvu darbību Zinību biedrībā P. Vovks saņēmis daudzus Goda rakstus, prēmijas, vērtīgas balvas, viņa foto ievietots rajona Goda grāmatā.

Pjotra Vovka kā cilvēka raksturīgākā ipašība ir nemītīga darbošanās. Ūn pie tam straujā ritmā. Viņu vienmēr urda kāda ideja, vienmēr vajag steigties kaut ko paspēt. Kā saka — dzīvot nozīmē strādāt.

Karavīrs vienmēr ir ierindā.

J. SILICKA foto

IDEOLOGISKĀ darba pārkātošana, kas pašreizējā laikapīsmā izvērsies visā mūsu zemē, tieši skar un ietekmē arī Zinību biedrības darbības dažādus aspektus. Jaunās vēsmas jūtamas visur.

Riebiņu ciema pirmorganizācijā aktīvi darbojas četrdesmit cilvēku, no tiem 28 ir ar augstāko izglītību. Pirmorganizāciju jau vairākus gadus sekmīgi vada Riebiņu ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Ivans Staričenoks.

Kāds bijis aizvadītais gads? Strādāt čakli: nolasītas vairāk nekā 280 lekcijas (tieši ražošanas kolektīvos organizētas 135 lekcijas). Lektori — ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā kolhoza «Krasnij Oktjabr» vadītie specialisti un Riebiņu vidusskolas pedagoģi.

Zinību biedrības pirmorganizācijas locekļi labi saprot, ka galvenais nav lekciju skaits, bet gan propagandas darba kvalitāte. Cik emocionāli spēcīgi stāstījums iedarbojas uz klausītājiem, ko jaunu cilvēku uzmina. Tāpēc ik lekcija tiek vērtēta pēc tā, ko laudis guvuši sava garīga apvāršna, paplašināšanai, apzinās veidošanai, un audzināšanai, aktīvas dzīves pozīcijas rašanai un stiprināšanai. Siem faktoriem tiek pievērsta galvenā uzmanība, to iestenošana ir lektoru meistarības mērakļa.

Lektoru atestācijas gaitā tiek precīzēts klausītāju pastāvīgais sastāvs, noteikta veikta darba

kvalitāte. Vadoties no minētā, izdarīja lektoru specializāciju par noteiktiem jautājumiem: sabiedriski politiskie, starptautiskie, konkrētā ekonomika, pirmrindas pieredze un darba stimulēšanas jaunās formas, militāri patriotiskā un internacionāla audzināšana.

Ja vārdiem seko darbi, tad ir pamats gandarijumam. Salīdzināsim skaitus: 1982. gadā no mūsu rajona LLA iestājās 13 jaunieši, dažādās vidējās speciālās lauksaimniecības mācību iestādēs — apmēram 70; šogad šie skaiti ir (attiecīgi) vairāk nekā

tori) mācības komunistiskā darba skolās. Te galveno vērību velta darbu tehnoloģisko procesu, izpratnei un ievērošanai, zinātnes un tehnikas jaunatklājumu pieliešanai, pirmrindas pieredzes apguvei.

Netiek aizmirstas arī sabiedriskās kopdzīves tradīcijas un normas, bērnu audzināšana

jiem metodiskajiem materiāliem, tematiskajiem plāniem un tamli-dzīgi.

Zinību biedrības Riebinu ciema pirmorganizācijas darbu Isumā esmu raksturojuši. Cik tas nozīmīgs? Lūdzu, vērtējet! Lektori apkalpo sešas kolhoza laukkopības brigādes, divus mehanizatoru

par medicīnas jautājumiem, par kultūras un sporta dzīves norīšiem (gan mūsmājās, gan visā rājona). Plānojot darbu šīm ga-dam, visi vēlējumi tika nemēt vērā.

Vienprātīgi tika lemts arī par to, ka biežāk pašiem jāsanāk kopā. Tā sacīt, lai apmainītos pieredzē. Nolemts biežāk rīkot padomes locekļu apsriebes, kurās tiks vērtēts katras lektora varējums un centība. Lai strādātu ar kvēlu un pārliecinošu vārdu.

Jauno darba cīlienu Zinību biedrības Riebinu ciema pirmorganizācija uzsākusi ar lielāku sparu un olašķām iecerēm, ar lielāku vēlēšanos būt par tautas sabiedriskajiem skolotājiem un audzinātājiem. Un padarītais ir droša ķila tam, ka sekmes būs arī nākotnē.

Pašlaik galvenais ir atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem parākt lūzumu darbā, izdarīt pārversienu visas salīmiecīkās darbibas sfērās — ar mazākām izmaksām saņeigt augstākas robežlinijas. Pirmām kārtām pilnā mērā āliek lietā galvenā rezerve, kas būtībā ir neizsīkstoša, — cilvēka faktors, cilvēki, augstas organizētības, disciplīnas un kārtības nodrošināšana. Visu to sekmei un veicināti lektora vārds,

AR LIELU PĀRLIECĪBAS SPĒKU

un citi svarīgi jautājumi.

Zinību biedrības pirmorganizācija daudz uzmanības velta veļīga dzīvesveida propagandai un nostiprināšanai. Šīs darbs tiek veikts kopā ar ciema sabiedriskajām organizācijām un kolhozu vadību. Aizvadītajā gadā par šo tematu bija divdesmit lekcijas. Tālāk lektori pievērsās orientācijai uz atturīgu dzīvesveidu, morālā klimata atversošanu darba kolektīvos, runāja par disciplīnas un organizētības palīdzīšanu. Pasākumus kļuvinātās par noteiku temu (tās organizē ciema bibliotēku), par visiem iautājiem raksta vietējās preseis izdevumos.

Lai tālāk uzlabotu lekciju kvalitāti, kova ar agrofirmas partiās komiteju izveidota rencenzētā nadome, kuras sastāvā iekļauti pieredzējuši propagandisti, ilggāji Zinību biedrības locekļi. Uzreiz jāpiecieš, ka dārba labākai veikšanai nepieciešama ciema organizācijas iūtamāka palīdzība — ar jaunāka

SARUNĀS ar kolēgiem bieži nūzirdu šādu viedokli: «Nu, lūk, pieņemti partijas un valdības lēmumi par Tautas deputātu padomju darba pārkātošanu. Tāgad to arī sāksim, Galvenais — pārkātošāns juridiskā bāze.»

Protams, šajos vārdos ir liela dala taisnības. Normatīvie juridiskie akti patiešām ir pamats padomju darbā. Taču no savas praktiskās pieredzes zinu un esmu pārliecinājusies arī par ko citu, proti — pārkātošāns tomēr jāsāk ar darba uzlabošanu ar cilvēkiem, mums vairāk jāstrāda viņu labā.

Sāds viedoklis ir arī citiem Preili ciema padomes deputātiem. Aizvadītajā gadā ciema izpildkomiteja pirmo reizi izvirzīja svarīgu un vajadzīgu uzdevumu — Lenina kolhoza darba darītāju kritiskās piezīmes un priekšlikumus, viņu lūgumus regulāri aplūkot ciema padomes sesijās un izpildkomitejas sēdēs. Vēl vairāk — tieši pasākumiem, kas veicami, lai tos Istenotu, jābūt padomju darba plānošanas, katra mūsu lēmuma pamatā.

Piemēram, nesen kolhoznieki izteica daudz pretenziju par sliktajiem darba apstākļiem kalēdarbu cehā, neapmierinošo stāvokli fermu dušas telpās un atpūtas istabīnās. Šīs kritiskās piezīmes nēmām vērā un ciema

Tautas deputātu padomes sesija izskatījām attiecīgu jautājumu, kuru formulējām šādi: «Par deputātu uzdevumiem, lai uzlabotu darba aizsardzību, darba drošības tehniku un ražošanas sanitāriju Lenina kolhozā». Lēmums bija vienprātīgs — sakārtot atpū-

pumus. Izrādījās, ka gandrīz visi pārkāpēji, kurus iekšlietū darbinieki bija aizturējuši reibumā, alkoholiskos dzērienus bija lietojuši ārpus darba laika. Secinājums radās pats no sevis: cīņā pret žūpību un alkoholismu padomju darba efektiva forma

skolas zālē. Bet ar novusu, galda tenisu un līdzīgiem sporta veidiem iespējams nodarboties arī savā kultūras namā.

Ja runājam par padomju darbā stilu un metožu pārkātošanu, jāatzīmē, ka aizvadītajā gadā mēs pat jautājumus, kuri, liekas, ir jo cieši saistīti ar ražošanu, tomēr centāmies izskatīt, kā saka, caur cilvēka faktora prizmu. Jo katru darbu veic konkrēti cilvēki, tā panākumi ir atkarīgi no cilvēkiem, tāpēc arī vispirms jārunā par viņiem. Lielis efekts šīnā ziņā var būt visu posmu vadītāju un speciālistu pārskatiem. Domāju, ka sava lietderības koeficients bija pārskatiem, kurus ciema izpildkomitejas sēdē sniedza saimniecības galvenā agronomē D. Preise, galvenais inženieris mehānikis P. Romanovskis, kolhoza priekšsēdētājs P. Barkovskis, galvenais dispečers A. Terentjevs. Arī turpmāk praktizēsim šo darba formu, kurai, kā pārliecinājāmies, ir laba iedarbība.

Lai par kuru padomju darba lecirkni mēs runātu, jebkurā gadījumā noteicošais ir tas, kā strādā deputāti. Jo tieši viņi ne tikai piemērījumus, bet arī gādā par to iestenošanu dzīvē. Diemžēl ciema izpildkomiteja vēl nevar teikt, ka viss padomju aktīvs strādātu rosi. Domāju, te ir no

svara, kā organizēts pastāvīgo komisiju darbs.

Lai apspriestu komisiju darbību, paaugstinātu personisko atbildību, mēs sistematiski noklausāmies to deputātu pārskatus, kuri vada pastāvīgās komisijas. 1986. gada par lauksaimniecības, sociālistiskās likumības un sabiedriskās kārtības sargāšanas, veselības aizsardzības un sociālās nodrošināšanas pastāvīgo komisiju darbu pārskatus sniedza deputāti M. Kokorīte, K. Kirilovs, P. Kivlenieks.

Patlaban ciema izpildkomitejai jāveic svarīgs uzdevums — jāorganizē deputātu tikšanās ar kolhoza darba darītājiem. To gaitā, protams, dzīrēsim ne mažums kritisko piezīmju un ierosinājumu. Tie būs ciema Tautas deputātu padomes turpmākā darba pamats. Jo pareizi taču saka: deputāts ir tautas sūtnis. Bet tas nozīmē — jākalpo tautas interešēm. Tātad skaidri jāapzinās, ka, tikai nemot vērā cilvēku intereses un vajadzības, izvirzot savas uzmanības priekšplānā cilvēku rūpes, mēs varēsim pārkātot savu darbu.

N. IVBULE,

Preili ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja

Kultūras dzīve

„Katrā darām savu...“

No Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomes sesijas: «Nekāda gadījumā mēs nedrīkstam pieļaut un nepieļausim, ka rāžas novākšanas, sējas un citos atbildīgos darba periodos ciema kultūras namā notiks atpūtas un deju vakari jauniešiem...».

Ar šādu «erosmi» sesijā, kura notika aizvadīta gada 23. decembrī, pie deputātiem griezās Kirova kolhoza partijas pirmorganizācijas sekretārs Jānis Noviks.

— Sanem atbalstu no pārējo deputātu puses neizdevās. Iebildumi bija visai nopamatoti, — saka Stabulnieku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja, LPSR Augstakās Padomes deputāte Monika Litāuniece. — Kā aizliegt, kāpēc aizliegt? Vai iepriekšējo gadu pierede nav pārliecinājusi, ka prasība ir aplama? Pērnvasar, dažbrīd arī rudeni Stabulnieku ciema kultūras namā atpūtas sarīkojumi nenotika. Vai jaunieši tāpēc nemeklēja un neatradā izklaidēšanos citur? Gluži otrādi. Bieži vien viņi brauc uz vieskoncertiem. Piešķūst vienīgi saprototās un vienlīdz ieinteresētās attieksmes no sabiedrisko organizāciju pusēs.

— Mēs it kā katrs darām savu darbu. Mumis nekad nav iznācis laika sanākt kopā un pārspriest sarīkojuma scenāriju, varbūt nosirds izrunāties par problēmām, kuras traucē kultūras darbā un sadzīvē būt labākiem, energiskākiem, — atzīst ciema kultūras nama direktore Genovefa Vana-ga.

Tā nu iznāk, ka (nebaidos apgalvot vienā no labākajām lauku kultūras iestādēm) Stabulniekos darbojas vienpadsmīt mākslinieciskās pašdarbības pulcini: sievēšu un vīru vokāle ansamblis, pūtēju orkestris, vokāli instrumentālais ansamblis, deju kolektīvs un citi pulcini. Ir atsaucīgi un energiski pulciņu vadītāji, turprot organizēt skaistus un sirsniņus sadzīves tradīciju, pasākumus un... gandrīz uz pusgadu liek aizslēgt ciema kultūras nama durvis. Vienkārši kāds savā kabinetā ir izdomājis, ka tā tam jābūt, un citi ar abām rokām balsos «par». Nemaz ciema laudīm, deputātiem, jauniešiem nejautajot, vai tas viņus apmierina, vai nē. Vai tā nav sava veida jauniešu attālināšana no ciema kultūras nama un kultūras dzīves?

Vasarā ciemniekus uz kultūras iestādi nemudina nākt, bet ziemā aicina — viņi nenāk. Jo kultūras iestāde nemaz nav tā siltāka un mājīgāka vieta, kur pavadīt vakarus pašdarbības mēģinājumos. Malka (pēc sadales) piegādāta tikai rudeni, slapja. Ērtāk tātu sēdēt mājās un skatīties televīzijas pārraides.

Ciema kultūras dzīve nesākas un nebeldzīs tikai ar pašdarbības pulcīnu darbu, ar koncertiem un ekskursijām, sadzīves un darba tradīciju pasākumiem, grāmatu lasīšanu, kino apmeklēšanu. Kultūra — tas ir arī skaisti izveidots saimniecības cīemats, glīti noformēta uzskatāmā agitācija, galu galā — arī cilvēku attiecas. Stabulnieku ciema izpildkomitejai ir laba iecere — jau šovasar uzsākt ciemata labiekārtīšanu. Izveidojot dekoratīvu dīķi, dzīvīzogus, iesējot zālājus, izveidojot puku dobes. Stabulniekos tāu šovasar izskanēs ielas svētki. Bet visu izdosies Istenot ātrāk un labāk, ja darbu darījs visi konā. Nevis tā, kā tas bijis dažkārt līdz šim, ka katrs dara savu. Bet tātī pat laikā ciema kultūras nama garderobes vrobiņamu risinā vismaz gadus desmit.

Ar ciema kultūras dzīves mākslinieciskās jaunrades pusē, šķiet, īpašu problēmu nav. Arī ciema kultūras dzīves finansiālu puse bažas nerādā, jo Kirova kolhoza priekšsēdētājs B. Laizāns un saimniecības valde neliedz līdzekļus pulcīnu vadītāju apmaksai.

A. ILJINA

Meklējumi sākušies

Ar Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpniecības direktora pavēli uzņēmumā šogad izveidota radošā pētniecības darba grupa līdzīna ražošanas modernizēšanai. Grupu vada pīredzējs racionālizators, centrālās laboratorijas priekšnieks Guntis Udrovskis. Tās sastāvā ir inženieri Uldis Siliņš un Sergejs Pustovalovs, līzina ražošana ceha tehnologs Vilnis Bogdanovičs un citi speciālisti.

Grupas uzdevums — pamēģināt bez zinātniski pētniecisko institūtu palīdzības (lai saisinātu mērķumumu terminu) izstrādāt zinātniski praktiskus priekšlikumus līzina ražošanas procesa pilnveidošanai.

Līta tā, ka patlaban rūpnicā

esošie fermentatori morāli ir novēcojuši. Lai tālāk kāpinātu produkcijas izlaidi, tie jānomaina ar jauniem — modernākiem. Tāpēc inženieriem uzdots atrast fermentatoru nomainas tehniskos risinājumus, kā arī pārdomāt ciemās jautājumus, kas saistīti ar šo nomainu.

Uz radošā pētniecības darba grupu uzņēmumā liek lielas cerības. Un tas ir saprotami — no tās veikuma tācu lielā mērā būs atkarīga līzina izlaides tālāka paleiņāšana.

Meklējumi līzina ražošanas procesa modernizēšanai Līvānu eksperimentālajā bloķīmiskajā rūpniecībā sākušies.

Z. BURIJS

Ass signāls

Kā strādāt?

Strādāju Līvānu eksperimentālā mājā būves kombinātā mājā būves ceha otrajā nodalā par atlēdznieku montētāju. 7. janvārī plkst. 14.00 kā parasti ierados darbā kopā ar pārinieku Alvaru Bondu. Tātā logu un durvju slēgus izgatavot nevarējām, jo nebija nepieciešamā materiāla. Tas nebija sanemts no 20. (krāsošanas) nodalas. Un arī tāpēc, ka par to nebija parūpējies iepriekšējās maiņas mēstārs.

Rezultātā vairāk nekā divas stundas nosēdējām bez darba, mainas normu neizpildījām. Kas mums algū par to aprēķinās? Kas atbilstēs par sabojāto garastāvokli? Un kā sādos gadījumos (pārraukumi apgādē vēl nav returns) strādāt ritmiski un izpildīt mēnesa plānus.

A. KURKOVAS,
Līvānu EMBK strādnieks

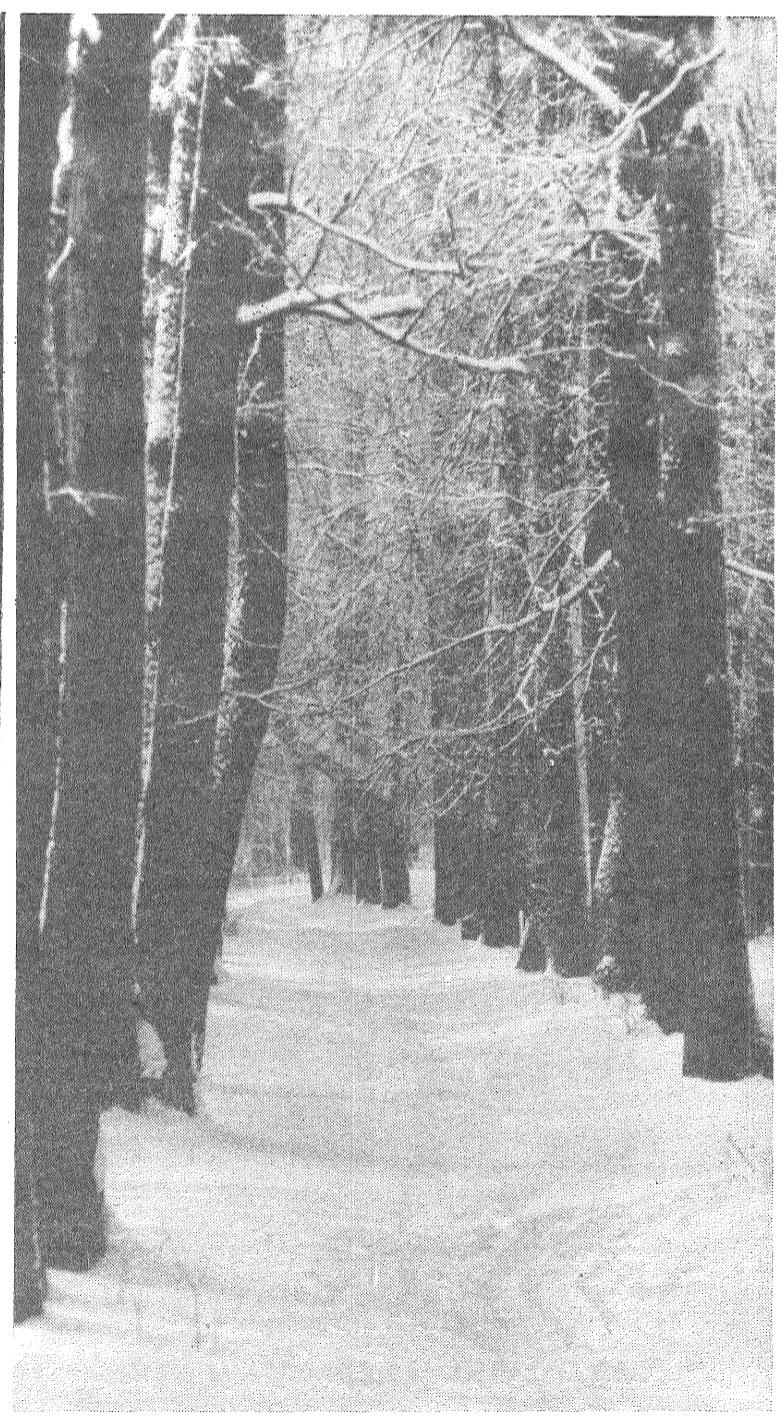
PADOMJU DZIMTENĒ

JAMBURGA (Tjumenas apgabals). Pēdējais jaunajai Jamburgas gāzes kondensāta atradnes kompleksā iekārtas sagatavošanai nepieciešamais pontonbloks nogādāts būvlaukumā. Trissimt tonnu smagais milzenis pa ziemas ceļu atgādāts šurp no Obas liča krasta. Tagad mōntētāji sākusi celt kompleksu, ko pavasari paredzēs laist darbā. Blōkmontāžas tehnoloģija ir svarīgs līdzeklis, kas sekmē ziemēlu iezīvielu bagātību ātrāku apgūšanu.

RADEHOVA (Lvovas apgabals). J. Galana kolhozā lopkopības kompleksā būvi veiksmīgi apvieno ar tā jaudu apgūšanu. Kompleks, kurā paredzēts ik gadus nobaratot 7,5 tūkstošus liellopu, jau deviš valstīj 1200 tonnu gaļas, bet kolhozam — aptuveni miljōnu rubļu pelnas. Sogad tiks nodota ekspluatācijā kompleksa pēdējā kārtā, un jaunbūve jau pilnīgi atmaksāsies.

USURIJSKA (Piejūras novads). Eksperimentālās saimniecības «Stepnoje» ķermes brigadieris N. Kovutins kļuvis par Piejūras novada agrorūpnieciskā kompleksa pārvades skolas ārstata pasniedzēju. Pirmie tās klausītāji sākusi jauno mācību gadu. Novadā pazīstamais lopkopības dalījās pīredzē, ko uzkrājis vīna kolektīvs, strādājot brigādes darbuzņēmuma apstākļos.

PAVLODARA. Pērn padomju saimniecībā «Puti Iļjičas» uzceļa dienas reizes vairāk dzīvokļu nekā iepriekšējā gadā. To veikt palīdzīga lauku celtnieku uzņēmība. Vēl nesen māju būvi kavēja nepietiekamā dzelzsbelona konstrukciju piegāde. Novatori ierosināja organizēt izdedzību bloku gatavošanu no katlumājas pelniem. Pārkārtojot vienu no vietējās kieģeljfabrikas celiem, saimniecībā uzsākta šo būvmateriālu izlaide.

Ziema Preili parkā.

J. SILICKA foto

Tūrisma ceļojuma pa VDR piezīmes

Ciemu dienās izjustais un gūtais

(Sāk. laikraksta 4. un 5. numurā.)

DRAUDZIGA TIKŠANĀS AR STRĀDNIEKIEM

Vakarā paredzēta viesošanās kādā mēbeļrūpniecībā. Tiesa, esam laukumsaimnieku grupa, un gribētos uzzināt vairāk par VDR laukumsaimniecību. Bet — kā ieplānots, tā ari būs.

Mūs sagaida rūpniecas direktors un pārējie kolektiva vadītāji un aicina apskatīt ražošanu. Produkcija: krēslī no meiāla un ar koka sēdekļi un atzveltni. Vērojam, kā automāti liec karkasus, krāso, azen kniedites. Ir ari roku darbs. Komūnā nodarbināti apmēram simts strādnieki. Interesanti, ka kontroles punktā ražošumu stabilitāti un izturību pārbauda visai vienkārši — ar krēslu spēcīgi izzvel pret speciālu padugstinājumu. Ja neizjuk, tad krēslu iestāno.

Seko jautrāk daļa — pie klātēm galddiem. Sāda tikšanās ar padomju tūristiem rūpniecībā notiekot apmēram reizi gadā. Tātad — svētki. Pie galda mūs sasēdina pamīšus — viesis, mājas saimnieks. Anatolijs tulko, cik spēj. Ne visi esam mācījušies vācu valodu, tāpēc izlīdzamies arī ar žestiem. Labvēlība. Jeinteresētība. Jautri. Izmeklēti ēdiņi un ari dzērieni. Gribu piebilst, ka VDR speciāli neaigēt par atturigu dzivesveidu, taču iereišuši nekur nerēdzējām. Cigaretes gan te kūpina daudz. Liekas, ka sievietes ir tās lielākās pipmanišas.

Mūs apvēlta ar suvenīriem. Mēs, protams, nepalieka parādā. Ritiņās magnetofona lenta, laistības gaismas mūzika. Ne tikai deju melodijas, bet ari dziesmas — par laimi, milestību, par mieru un gaišu nākotni.

* * *

Nākamajā dienā braucām uz Leipcigu (apmēram 30 kilometru no Halles). Kur vien skatāmies — karogi, karogi. Lielāki un mazāki. Sarkani un republikas triskrāsu. Pilsētas un ciemi saposušies svētkiem — Lielās Oktobrā sociālistiskās revolūcijas 69. gadadienas atzīmēšanai.

LEIPCIGAS VĒSTURES KONTRASTI

Atkal vērojam Vācijas pilsētām tik raksturīgo saudzīgumu pret tā saukto pilsētu seju, kuru var jo viegli sabojāt. Leipcigas centrā nav neviens supermoderna nama — viss vēsturiskais saglabāts, ik pāreja uz citu stilu. rūpīgi apsvērt. Acis priece māju neuzkrītošais, tīrais krāsojums — pelečīgi brūnie, zaļie, bēša toni. Gandriz vai negribas ticēt, ka pēc sabiedroto aviācijas uzlidojuma 1943. gadā te apmēram 40 procentu nāmu bija sagrauti.

Lūk, ari drūmais monuments —

Uzmanību!

Lai aukstā laikā nebūtu pārtraukumu gāzes padevē, lūdzam izmantot gāzi tikai ēdienu pagatavošanai.

Nelietojojiet gāzi telpu apsildišanai! Tas ir kaitīgi veselībai un bistami dzīvībai!

Ja gāzes padevē radies pārtraukums, nekavējoties noslēdziet visus krānus uz gāzes plīts, krānu pirms tās un zinojet par to pa tālruni 04, bet laukos — kaiheza vai sovhoza par gāzes saimniecību atbildīgajam darbiniekam.

Daugavpils starprajonu gāzes saimniecības montāžas un ekspluatācijas parvalde

Tautu kaujas piemineklis. Pec tā bumbvedēju vadītāji sazīmēja Leipcigu. Uzcelts, pieminot un atzīmējot simtgadi 1813. gadā notikušajai Leipcigas kaujai. Tājā Napoleons cīeta sakāvi. Par Tautu kauju to sauc tāpēc, ka abās pusēs bija franču, belgu, poļu, itāļu un vēl daudzu citu tautu dēli. No šīs kaujas nepārnāca 134 tūkstoši...

Piemineklis izveidots kā milzīga mūra bruņupure, kas uzgūlusi pakalnam. Virsotnē visapkārt lokā — karavīru figūras. Vīri atbalstījušies uz zobeniem un noliekuši galvas.

Tik sīciņi mēs izskatāmies milzīgās asinsizliešanas apliecinātāja pakājē.

Ejām. Un, lūk, necīla, balti krāsota māja — pirmā «Iskras» tipogrāfija. Uzmeķlēta tikai pēc kara. Taču spieste un viss pārējais saglabājies kā tālajās vēsturiskajās dienās. Te par dažiem seniņiem var iegādāties pirmā numura (datēts ar 1900. gada decembrī) faksimili — precīzu «Iskras» kopiju.

Leipciga ierakstīta daudzu ievērojamo cilvēku biogrāfijās. Te dzimis Vāgners, muzicējis Bahs, universitātē studējis jaunais un talantīgais Gēte. Atcelā no Holandes Leipcigā uzturējies Pēteris Pirmais. Ar svešu vārdu no katoļu baznīcas te slēpies Luters. Pie Libknehta ciemojies Kārlis Markss ar meitu Elionoru.

Diemžēl ari apkanojošais tribunāls pret it kā reihstāga dedzinātājiem 1933. gadā notika Leipcigā. Nacionālsocialisti bija nosprieduši galīgi izrēkināties ar komunistiem. Taču pasaules protesti un bulgāru komunista Dimitrova atspēkojumi lika tiesai taisīt attaisnojošu sprēdum.

Svētā Toma baznica. Kādreiz te Bahs strādāja par kantoru — baznīcas dziesmu un mūzikas skolotāju. Tapad te mūzika mūžīgās atdusas vieta. Baznica darbojas — te laulājas, kristo bērnus. Nāk skolēni mācīties ērgļespēli. Ipatnējs ir šīs baznīcas jumis — stāvs. Slipnes lenķis — 62 grādi. Kad ēku restaurēja, darbos palidzēja alpinisti.

Leipcigā gadās redzēti ari it kā rekordam celtās būves: 91 metru augstais dzīvojamais nams; dzelzceļa stacija, kam diennakts cauri — 120 000 pasažieri; veseļa iela, kurā ir tikai medicīnas ģimnāzijas studentu kopītītes; stādions 110 000 skatītājiem, bet galvenais — šīm stādionam ir none-mams jumis: supermoderns japāņu firmas «Merkur» hotelis.

Loti iespaidīgi ir sāveno Leipcigas pavasora un rudens gadatirņi un paviljoni. Starp tiem sevišķi izcelas Padomju Savienības paviljona tornis.

UZ BERLINES VIENAUDZI — GERU

Cēlojam uz VDR dienvidiem, uz Gēru — pilsētu Veises Elstes krasostos. Cik varu redzēt no autobusa, tikpat kā nemana elektropārvades līnijas. Tās lielākoties ir zem zemes. Kabeli. Priedājus — nomaina eglu audzes. Pa lapeglei, pa baltstumbrainai platānai. Ganīgos govis — gluži melnas, melnrailas, pa kādai brūnai. Ari mazi pinkaini zirdziņi. Apkoptas un spodras jermas. Celi pāri laukiem ir asfaltēti vai brūgēti. Cēlmālās strādnieki liek sniega aizsargus no smalku stieplu pīnuma, noslīprinot kā teltis abpus. Celi ir pirmskara — no apjomīgā betona plātnēm. Gluda braukšana, tikai salaiduma vietās autobuss mazliet notric.

Maksimālais pārvietošanas atbrums vieglajām automašīnām — 100, autobusiem — 80 kilometru stundā. Par katru pārsniegto kilometru jāmaksājot 10 marku soda nauda.

Gēra ir sena mednieku un zvejnieku pilsēta. Tās ķerboni atainotas divas zivis.

Gēra ir Berlīnes vienaudze — 1987. gadā atzīmēs 750 gadu jubileju. Garajā pastāvēšanas laikā pilsēta piedzīvojusi gan degšanas (piemēram, 1780. gada ugunsgrekā neskarta palika tikai viena māja), gan lielus plūdus (1954. gadā pret stīhiju cīnīties palidzēja padomju karavīri).

Gide rāda namu, kurā 1806. radā vienu nakli pārlaidis Napoleons un vina šķabs. Rāda pienīmekļi pirmajai tekstilmašinai, apskatām vietumus kā senatnes liecinieku atstātos 15. gadsimta akmens siejas fragmentus. Drūms mūris — ar sikiem lodziņiem, lūkām un tornīšiem.

Rātslaukumā akmens Samsons cēsīs pārplēst akmens lauvu. Jāteic, ka dažādu skulptūru un zīmētu lauvu Gērā ir daudz; viena pal or interesi nolūkojas uz dzimtās rātslaukumā.

Gērēši drizumā tūristiem rādis pazemes būves — bijušos atlīgas pagrabus, kas vietām ir pat piecpadsmit metrus zem zemes un ir divstāvu ar nemainigu temperaturu gan ziemā, gan vasarā.

Slaveni ir Gēras audumi, plāši eksportēti uz daudzām valstīm, arī uz PSRS.

Pilsētas apkaimē rok urāna rūdu. Tur strādā ori padomju inženieri. Seit ir ari skola viņu bērniem.

1963. gadā Gērā viesojās Juris Gagarins.

I. DIMANTE, kolhoza «Rīts» govju mehanizētās slauksnās mestare (Nobeigums sekos.)

Redaktora v. P. PIZELIS

TV Vilna

15. janvāris, 9.00 — «Panoramā», 9.45 — Kinocēlījumi alma-nahs, 10.00 — TV skolēniem, 10.30 — Mākslas filma «Draugus neizvēlas», 3. sērija, 11.35 un 18.00 — Zīnas, 18.15 — Saudzīgi izmantsim das basāgātības, 18.45 — Dokumentāla filma, 19.00 — XII piegade pa pātrinājuma ceļu, 20.00 — «Panoramā», 20.40 — «Labu nakti, mazulī!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — Mākslas filma «Pils bez nosaukuma», 2. sērija, 22.40 — Zīnas.

16. janvāris, 9.00 — «Panoramā», 9.45 — Koncertfilma, 10.30 — Daba un mēs, 11.00 — Dokumentālā filma, 11.30 — Mākslas filma «Draugus neizvēlas», 4. sērija, 12.35 un 18.00 — Zīnas, 18.15 — Dokumentālā filma, 18.25 — TV skolēniem, 19.00 — TV forums, 20.00 — «Panoramā», 20.40 — «Labu nakti, mazulī!», 21.00 — «Laiks», 21.40 — G. Donicetti opera «Lučija de Lammermura», 23.45 — Zīnas, 24.00 — Mākslas filma «TASS pilnvarots pazinot...», 3. sērija, 1.05 — Koncerts.

17. janvāris, 9.00 — «Panoramā», 9.45 — Rita vingrošana bērniem, 10.00 — TV bērnu zīmējumu konkurs «Manā pasaule», 10.35 — TV skolēniem, 11.05 — Nedēļas atbalss, 11.40 — Gimenes žurnāls, 12.20 — Dejo padomju baleta meistari, 13.30 — Mākslas filma «Buratinā piedzi-vojumi», 2. sērija, 14.40 — Jaunatnei, 15.35 — Fakti un komentāri, 16.05 — Koncerts, 17.00 — Agro-rūpniecības kompleks, darbi un cīlīvēki, 18.00 — Zīnas, 18.15 — K. Čapeka miniatūras, 19.10 — Koncerts, 19.25 — Sacensības rokas-bumbā, «Granīts» (Kauna) — «Slāvia» (Prāga), 20.00 — «Panoramā», 21.00 — «Labu nakti, mazulī!», 21.40 — Mākslas filma «Pils bez nosaukuma», 4. sērija, 22.45 — Zīnas.

18. janvāris, 9.00 — «Panoramā», 9.45 — Rita vingrošana bērniem, 10.00 — TV bērnu zīmējumu konkurs «Manā pasaule», 10.35 — TV skolēniem, 11.05 — Nedēļas atbalss, 11.40 — Gimenes žurnāls, 12.20 — Dejo padomju baleta meistari, 13.30 — Mākslas filma «Buratinā piedzi-vojumi», 2. sērija, 14.40 — Jaunatnei, 15.35 — Fakti un komentāri, 16.05 — Koncerts, 17.00 — Agro-rūpniecības kompleks, darbi un cīlīvēki, 18.00 — Zīnas, 18.15 — K. Čapeka miniatūras, 19.10 — Koncerts, 19.25 — Sacensības rokas-bumbā, «Granīts» (Kauna) — «Slāvia» (Prāga), 20.00 — «Panoramā», 21.00 — «Labu nakti, mazulī!», 21.40 — Mākslas filma «Pils bez nosaukuma», 4. sērija, 22.45 — Zīnas.

Tas viiss notika pēkšņi un strauji. Pielīja sāpju un asaru traucks.

(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību PETERA PAUNĪŅA ģimenei viņa pēkšņās nāves gadījumā.

Smeltru fermas kolektīvs

Aizsnieg skuju klātā takā. Sniegs vēl snieg un snieg. Tēv zem baltās sniega segas Dzīli jāaizmieg.

(Z. Vijupe)

Dalāmies bedu smagumā ar pieredzīgajiem, pārgrāti pavado PETERI PAUNĪNU pēdējā gaitā.

Dzeržinska kolhōza valde un sabiedriskās organizācijas

Runājiet ar mani kļusi. Saudzīgāk kā citu dienu. Sodien sīrds man piekususi Smagāka par sāpi vienu.

(E. Zālīte)

Izsakām dziļu līdzjūtību Donātam Guzam, TĒVU uz kapu kalniņu izvadot.

VLRTNK Preiļu rajona ražošanas apvienības materiāli tehniskās apgādes bāzes kolektīvs

Klusa paliek māja, sēta. Klusa tēva istabīņa. Nav vairs tēva milo solu. Nav vairs tēva padomiņa.

(T. dz.)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Donātam Guzam, TĒVU uz smiltāju izvadot.

1019. autotransporta uzņēmušma kolektīvs

Kam nu stāstišu, cik dienas mēlnas. Sāpes smeldzošas kad sīrdi māc. Ne vairs glāstīs mani kādas delnas, Ne vairs mani mierinās nu kāds.

(E. Bērziņa)

Brīdi, kad trīs baltas smilšu saujas saka arīdības tavam TĒVAM, Līviju, ar tevi kopā ir Rudzātu sovhoza zootehniku kolektīvs.

Nāc, meitīn, sāsildīties Sava tēva siltumā. Ne viņš vairs kuriņas, Ne tu vairs sāldīsies.

(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Līvai Pastarei, TĒVU pēdējā gaitā pavadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Ai, tu manu vecu tēvu. Baltas malzes arājiņu. Tavi soli apklausuši Garas vagas galīņā.

(T. dz.)